

letnik XXXVIII – številka 167 – januar 2023

Vipavski glas

INFORMATIVNI ŠKOFIJSKA GIMNAZIJA VIPAVA DAN

V PETEK, 17. 2. 2023, OB 9.00

Informativni dan je namenjen osnovnošolcem, ki se odločajo,

KAM PO OSNOVNI ŠOLI.

PREDSTAVILI BOMO PROGRAM ŠOLE IN DEJAVNOSTI.

Ponovitev bo v

v PETEK POPOLDAN OB 15.00

IN

v SOBOTO, 18. 2., OB 9.00

Lepo vabljeni tudi na spletno stran šole www.sgv.si

Advent v Vipavi

Vipava je v mesecu decembru praznično zasijala in zapela. Mnogi dogodki, ki so zaznamovali ad-

ventni čas, so na plano privabili mnoge domačine in obiskovalce iz drugih krajev. Že prvi dan, ko so zasijale praznične luči na trgu in po ulicah, je bilo

slišati navdušene komentarje krajanov. Bili so veseli, da sije tudi Vipava, da sije lepo in ravno prav, da začuti mo praznično razpoloženje.

Brunarica

Veseli smo bili, da se je na pobudo Krajevne skupnosti Vipava Turistično društvo Lanthieri odločilo in obudilo predpraznično dogajanje na glavnem trgu v Vipavi. V svoji brunarici so vsak večer ponujali kuhano vino, čaj in še kaj, kar je povežalo ljudi. Srečali smo se tudi tisti, ki se sicer ne vidimo pogosto, izmenjali besedo, lepo misel, snovali prihodnost v našem kraju

z drznimi zamislimi in podobno. Skupaj s Krajevno skupnostjo so postavili tudi šotor, ki je marsikateri večer prišel prav in je nudil zaščito pred dežjem. Tudi nekaj glasbenih gostov je popestrilo večere. Nastopili so Hana Jerončič in Žan Likar ter Snežana in Miloš Marc. Posebej pa je zavelo navdušenje, ko so člani turističnega društva sporočili, da bo brunarica odprta

tudi na najdaljšo noč v letu. Na trgu se je okrog polnoči in v prvih urah novega leta zbrala vesela družina mladih in starejših. Med voščili in poljubi so se nekateri tudi zavrteli. Mnogi pa so že predlagali, kako bi lahko praznovali prihodnje leto. Z živo glasbo, namreč, ki bi na naš glavni trg privabila še več ljudi.

Jaslice

Že vrsto let v času okrog božiča v Vipavo prihaja množica ljudi, ki si ogleduje jaslice. Krajevna skupnost Vipava je uspela v teh letih k projektu pritegniti veliko krajanov, ki zdaj jaslic ne postavijo le zase, ampak svoje upodobitve radi delijo tudi z drugimi. Najdemo jih povsod – pred hišami, na

okenskih policah, na vrtovih, ulicah, trgih, v kapelicah in še in še. Ljudje predstavijo svojo ustvarjalnost in jo povežejo s tradicionalnimi in verskimi motivi. Jaslice so izdelane in najrazličnejših materialov, so različnih velikosti, od najbolj drobnih in enostavnih do oblikovno izjemno zahtev-

nih in izvedbeno dovršenih. Jaslic pa niso postavili le v Vipavi, zamisel se je že davno preselila tudi v druge kraje v naši občini, kjer na najbolj slovesen način zasijejo prazniki prav skozi jaslice.

Štefanovo

Prav poseben praznik pa je v Vipavi Štefanovo, ko obeležujemo praznik zaveznika vipavske cerkve sv. Štefana. Takrat se pred cerkvijo zbere množica konjenikov, saj domači župnik na ta dan blagoslovi konje. To je dogodek, ki ga že tradicionalno vsako leto pripravi Konjeniško društvo Sveti Štefan Vipavska dolina. Konji so

se sprehodili skozi Vipavo do glavnega trga, kjer se je praznovanje nadaljevalo s Štefanovim sejmom, na katerem so se predstavili domači pridelovalci in ustvarjalci. Izjemen dogodek, ki je na deževen dan privabil na ulice našega kraja pravo množico ljudi.

Veliko je razlogov, da z upanjem zremo v prihajajoče leto. Verjamemo, da se bomo znali povezovati in skupaj snovati prave priložnosti za naše Vipavce in tudi za vse, ki naš kraj in dogodke v njem radi obišejo.

Krajevna skupnost Vipava

Srečanje »starosvetnikov« na osnovni šoli Draga Bajca v Vipavi

Bil je lep sončen dan v decembru 2022, ko sem se zjutraj odpravila do našega poštne nabiralnika. V njem sem pričakovala, kot običajno, kakšen račun položnico ali opomin za plačilo računa ter veliko reklam vseh vrst. Pa ni bilo nič od tega. V nabiralniku sem ta dan našla eno lepo pisemce območnega združenja Rdečega križa v Ajdovščini in v njem prijazno vabilo tega združenja za srečanje občanov Vipave, starih 80 in več let, ki je bilo v soboto, 10. decembra, ob 11. uri na Osnovni šoli Draga Bajca v Vipavi.

Tam se nas je ta dan zbralo 59 »starosvetnikov«, da se lepše sliši, koliko smo že stari. Ob tej priliki nas je najprej pozdravila ravnateljica šole Mojca Pev. Za njo nam je dobrodošlico želel naš novi župan Anton

Lavrenčič in predsednik RK Slovenije Območnega združenja Ajdovščina Vladimir Škrlič. Zatem je sledil bogat kulturni program, v katerem so sodelovali učenske in učenci 1. razreda matične šole, dijakinja škofijske gimnazije Veronika Knafelc kot solopevka, kvartet Bršljan, harmonikar Gašper Semenič, plesni klub ADC – skupina Ajda, plesni duo in plesalci, združeni v božičnem nastopu. Program sta vodili Pavla Lazič in Sara Rondič. Med povabljenimi sta bila med nami najstarejša občana Občine Vipava Jože Strnad, roj. 1929, in Ivana Lavrenčič, roj. 1930, ki sta dobila tudi nageljček od podpredsednika območnega združenja Rdečega križa Alfonza Krapeža. Gospod Danilo Rovnan, znan kamnosek iz Vrhpolja, je ob tej priliki

izročil Rdečemu križu Ajdovščina njegov krasen izdelek v kamnu »srček s planiko« v zahvalo za organizacijo tega srečanja in povabilo. Manjša srčka pa je gospod Danilo izročil najstarejšima med nami. Kamnosek Danilo je k svojemu izdelku dodal še razlago, zakaj je izklesal na kamnitem srčku še planiko. Oče mu je v mladosti povedal, naj človek, kadar vstopi prvič v kakšno hišo, vanjo prinese tudi cvetlico in ker gospod Danilo na vipavski šoli ni bil še nikoli, je ob tej priliki tudi izpolnil očetovo naročilo. Po zaključku uradnega programa je sledilo še odlično kosilo z jedmi po starih vipavskih receptih, ki nam je zelo teknilo. Zato pohvala in zahvala tudi kuharicam v šolski kuhinji, ki so z jedilnikom ugodile našim apetitom. Pri delitvi hrane so pomagale učenske šole Pavla

Lazič, Zora Furlan, Hana Živec in Katarina Dall Ol. Po kosilu pa smo čas izkoristili za sproščen pogovor z znanci in prijatelji, ki jih že dolgo nismo videli, si izmenjali vsak svoje novice in zdravstveno počutje vsak pri svojih letih. Naše telefončke pa smo poslali ta čas na dopust.

Hvala še enkrat vsem organizatorjem tega srečanja in Osnovni šoli Draga Bajca Vipava, ki nam je nudila streho in gostoljubnost tega dne.

Magda Rodman

Ob tej priložnosti čestitamo Magdi Rodman, ki je v teh dneh praznovala svoj 81. rojstni dan. Želimo ji veliko zdravja in ustvarjalnosti, da bi še naprej sodelovala z nami in prispevala mnoge zanimive misli. Gospe Magdi kličemo na mnoga leta.

Uredništvo Vipavskega glasa

Pred spomenikom Draga Bajca

V Vipavi smo skupaj z učenci osnovne šole položili šopek pred spomenikom Draga Bajca, mladega intelektualca, pesnika, študenta, tigrova. Šola ponosno nosi njegovo ime. Zrecitali smo eno njegovih pesmi. Čisto vse nosijo v sebi slutnjo zgodnje smrti, ki ga je na koncu vsega izmučenega doletela, ker je bil do zadnjega preganjan in bolan. Fašisti so svoje delo temelito opravili.

Slava našim junakom, vsem, ki so zmogli po vsej Primorski pokazati režimu Mussolinija, iz kakšnega testa smo narejeni in v burji utrjeni.

Vsem, ki ste ponosni na našo preteklost in upornost, ki nam jo zavidajo veliki narodi, naj v imenu Društva TIGR Primorske zaželimo srečno in zdravo novo leto 2023.

Sonja Groznik

Večer z Marijo Merljak

V okviru projekta VITR, ki poteka pod okriljem Ljudske univerze Ajdovščina, smo v sredo, 14. decembra, v prostorih Krajevne skupnosti Goče večer namenili lokalno pridelani hrani z vsebnostjo vode in temu, katera je primernejša za naš organizem.

Z nami je bila gostja Marija Merljak, široko poznana svetovalka na področju zdrave prehrane.

V uvodu se je na hitro sprehodila skozi ključne napotke, ki so znani iz ljudske tradicije: »Česen, čebulo in zeleno so uporabljali pri krvnem tlaku, grozdje in vino za dobro ožilje, slive zoper krčne žile, krompir, borovnice, grozdje jabolka, riž, skuto in solato proti strjevanju krvi, rozine in glog pri srčni slabosti, po srčnem napadu pa rdečo peso, med in šipek.

Vse to so ljudje že davno vedeli, bralci knjig tudi ob prebiranju starih antičnih

in pozneje samostanskih knjig.« Marija Merljak poudarja, da je za zdravje in dobro počutje potrebna tudi dobra misel: »Stari očetje in matere so, kot se spominjam iz mladosti, radi rekli, da si lahko s slabimi mislimi priključimo bolezen. Odganjali so jih tudi tako, da so se veliko družili, plesali in se veselili življenja.« No, za rekreacijo jim ni bilo treba skrbeti, saj so bili nenehno v gibanju med delom na polju in v gozdu.

Razkrila nam je, za kaj je dober paradiznik, za kaj paprika pa orehi, oljčno olje, fige ter da motovilec krepi srčno mišico. Priporoča vse tisto, kar sicer že vemo: pestrost v prehrani, zmernost, veliko gibanja in dobrih misli. Marija pravi, da vsega ne moremo rešiti niti s pravilnim prehranjevanjem, potrebna je tudi pozitivna življenjska naravnost, ki krepi naše telesne moči, imunski sistem in spremeni govorico našega telesa. Vodila nas je od

spoznanja, kako pomembno je ravnovesje v človekovem telesu, kako mora biti hrana podpora zdravilom, do tega, kako iz hrane dobiti čim več.

Ob prijetnem klepetu smo zaključili še en lep decembrski večer.

Anja Godnič

Prižig lučk tudi na Gočah

V nedeljo, 11. decembra, smo tudi na Gočah simbolično vstopili v praznični december.

Najprej je Goče obiskal Mihjwc, ki je poskrbel za sladke dobrote. Sledil je koncert ženskega okteta Ardeo. Dekleta so z izborom božičnih pesmi poskrbela, da je bilo vzdušje še bolj praznično in ga malo začnila še z nebožičnim dodatkom.

Eden izmed pogostih prazničnih decembrskih dogodkov je prižig lučk in tako je tudi smrekica pred osnovno šolo na Gočah zasvetila ta dan. Za čarobnost večera so poskrbele snežinke, ki so poplesavale ob prižigu lučk.

Po glasbi, veselju in lučkah smo večer zaključili s prijetnim pogovorom.

Anja Godnič

Čarobnost jaslíc

Čar božičnih praznikov so poleg družinskega druženja, veselja in praznovanja tudi jaslíc, ki jih najdemo v marsikaterem domu. Postavljanje jaslíc je na Gočah družinski običaj, a jaslíc ne krasijo le domov, temveč že tretje leto ulice, okenske police, vinske sode, mize in ograje. Tako kot ima vsaka družina svoj vrt urejen po svojem okusu, so tudi jaslíc pri vsaki hiši drugačne. Razlikujejo se po velikosti, postavitvi in osvetlitvi. Jaslíc v soju prazničnih luči pričarajo še posebej čarobno vzdušje. Smer ogleda goških jaslíc ni bila pomembna, a nismo smeli pozabiti pokukati tudi v stranske ulice. Prav tako smo lahko ogled

jaslíc izkoristili za družinsko tekmovanje, kdo jih najde več ali kdo najde naslednjo postavitev. Pridružili smo se tudi enotni

okrasitvi s simbolom srca na pobudo turističnih zavodov.

Anja Godnič

Gočani na medgeneracijskem prednovoletnem druženju

V veselem decembru se zvrstijo mnoge prednovoletne zabave. Tako smo tudi Gočani v soboto, 17. decembra, izkoristili za medgeneracijsko prednovoletno druženje. Zbrali smo se na turistični kmetiji Rehar v sosednjih Ložah. Že ob prihodu je bilo vzdušje veselo. Prijeten večer na turistični kmetiji se je začel z dobrodoščico gospodarja Jožkota, nadaljeval pa z oku-

sno večerjo. Da je bilo vzdušje še bolj domače, smo plesali, peli in se družili. Mlajši in starejši smo pokazali, da se zna več generaciji zabavati skupaj. Tako kot mesec december ne pomeni konca, smo večer preživeli v pričakovanju nečesa novega in si zaželeli še veliko takšnih druženj.

Anja Godnič

Adventni izlet v Gradec in čokoladnico Zotter

Na sobotno jutro, 10. 12. 2022, se je avtobus večinoma loziških popotnikov podal na pot proti Gradcu.

Na pol poti so nam, kot bi vsem, zadišali trojanski krofi, kar nas je prepričalo, da smo naredili krajši polurni postanek. Skupaj s svežo kavo in dobro družbo so nam krofi prav prijetno teknil.

Pot smo nadaljevali proti Mariboru, kjer smo si najprej ogledali Frančiškansko baziliko sv. Marije, nato pa še stolnico svetega Janeza Krstnika. Po ogledu trga smo si ogledali tudi najstarejšo trto na svetu. Pred nadaljevanjem poti smo se okrepčali na avtobusni postaji s kuhanim vinom, toplim čajem ter lažjim prigrizkom (»pwhnu«).

Ker so nas v čokoladnici nestrpno pričakovali, smo se odpravili proti Avstriji. Natančneje v čokoladnico Zotter v kraju Riegersburg. Tam so nam najprej predvajali krajši film o nastanku družinskega podjetja, nato pa so nas popeljali skozi

proizvodni proces nastanka čokolade, kjer smo jo lahko okusili več kot 300 različnih vrst. Ker nas je čas že pošteno priganjal, smo morali naprej proti Gradcu.

Z vodičem smo se sprehodili skozi okrašeno mesto in si ogledali božični sejem ter jaslíc. Letos zaradi previsokih temperatur žal ni bilo ledenih jaslíc, ki so sicer prava znamenitost Gradca. Podali smo se proti gradu, do katerega je pot vodila skozi osvetljen predor ali z dvigalom. Na gradu smo si lahko ogledali različne božične postojanke ter občudovali pogled na novoletno okrašeno mesto. Po vodenem ogledu nam je ostalo še nekaj časa, da smo se lahko vsak po svoje sprehodili po mestu ter se po želji okrepčali z avstrijskim pivom ali kuhanim vinom.

Na poti do avtobusa smo prepevali slovenske pesmi. Sledil je pozen povratek proti domu. Dan je bil lep in pester, čeprav je bilo vreme bolj kislo. Zahvaljujemo se vsem, ki ste se udeležili izleta v organi-

zaciji Društva Zdravljica Lozice in z nami preživeli ta čudovit dan v predbožičnem času.

Tri bjke (Ambrož N., Tadej B. in Tine F.)

Rudi in praznične kremšnite

Na predpraznični petek, 23. decembra, smo si na Lozicah ogledali otroško predstavo Rudi in praznične kremšnite v izvedbi Miškinega gledališča. Vesela, hudomušna, praznično obarvana predstava nas je popeljala prav v svet severnega pola, kjer palčica Božica pomaga Božičku urediti vse potrebno za Božičkov polet okoli sveta. Božici sta ostali le še dve opravili – preveriti jelenčke ter dokončati čarobni prah za letenje. S praznično intervencijo smo jelenčku Rudiju pomagali priti nazaj v formo. Otroci pa so s ščepcem prijateljstva, iznajdljivosti, dobre volje in plesa pomagali Božici in Rudiju narediti še praznične iskrice, da sta lahko dokončala čarobni prah za letenje.

Ob prigodah navihanega Rudija in iznaj-

dljive Božice smo se pred prazniki nasmajali tako na glas, da se je slišalo vse tja do severnega pola. Prijeten večer smo

zaključili z druženjem ob čaju in piškotih.

Lara Ž.

Božični koncert v cerkvi sv. Frančiška Ksaverija na Lozicah

Društvo Zdravljica Lozice je 26. decembra na Štefanovo in v počastitev dneva samostojnosti in enotnosti že tradicionalno pripravilo božični koncert v cerkvi sv. Frančiška Ksaverija. Letos je ob spremljavi dveh moških predstavnikov, pianista in kitarista, nastopila ženska vokalna skupina Ardeo s sedmimi mladimi dekletimi z Goriškega. Obiskovalci so lahko uživali v zvokih slovenskih in angleških božičnih pesmi. Udeležba je bila kar velika, prav tako tudi zadovoljstvo obiskovalcev po končanem koncertu. Predstavniki društva so po koncertu povabili nastopajoče in vse aktivne člane društva ob zaključku še enega uspešnega leta na kuhano vino in čaj v Lanthierijevo brunarico v Vipavo. Obiska so bili veseli tudi člani Turističnega

društva Lanthieri, saj so dekleta pod šotorom zapela še nekaj čudovitih pesmi.

Tea Mohorčič, Ambrož Nabergoj

Disco Monte Carlo Lozice

V današnjem času ta naslov ne pomeni več veliko. Vem pa, da v srcih mnogih prebivalcev Lozic in širše okolice, ki so rojeni od 1950 pa vse do 1980. leta, prebudi ta besedna zveza marsikateri spomin. To so sladki spomini več generacij, ki vsebujejo žur, ljubezen, spoštovanje, vonj po bencinu, hitrost in še kakšna beseda bi se našla, ki opisuje Paulota - človeka, ki je v tistem času to živel in nesebično delil z ostalimi ljudmi. Koliko parov je nastalo v slavni hiši Disco Monte Carlo in mnoge te ljubezni trajajo še danes. Poznejše generacije se

Discota spominjamo po pripovedih, smo pa s tabo Paulu tudi mi kdaj zašli na kalamare h Krešotu. Meni osebno si omogočil, da sem videl prvo formulo v živo. Ja, na Lozicah je bila, gledali smo jo in se je dotikali. V tistem času je bilo to tako neverjetno – gledati formulo in se je dotikati ali pa sedeti v čisto pravem rally avtu. Ob petkih smo te čakali, da si prišel iz Trsta in da si nam dal kakšno nalepko. Vsi srečni smo odšli domov. Ne bom pozabil, ko si me peljal na motorju KTM, zdelo se mi je, kot da se peljem z raketo.

Paolo Grlinger, 22. maj 1956 -19. november 2022

Ko je bila dirka po Rebernicah, sem te imel v mislih, kako bi ti užival za volanom na tej dirki.

Zadnjič, ko si se ustavil mimo, sva pila vino v kleti, še vedno si bil poln te tvoje navihane energije. Spomnil sem te, da si za no-

gometni turnir na Lozicah delal stojo, ki je bila kar en tvoj zaščitni znak. Smejala sva se marsikateri tvoji dogodivščini, ki jih je za kar nekaj debelih knjig.

To pišem v imenu vseh, ki si nam v življenje prinesel nekaj lepega in pozitivnega. Zato

v imenu vseh, ki si nam polepšal življenje in bil naša zvezda: Hvala ti Paulo! Sedaj si postal zvezda na našem nebu. Paulo, počivaj v miru!

Miran Žvanut

Jaslice na prostem v Ložah

V Ložah pri Vipavi so tudi tokratni božično-novoletni čas krasile vaške jaslice na prostem. Ideja za postavitve se je porodila kakšnih osem let nazaj Davidu Mohorčiču, ki je jaslice tudi izdelal. Mesto so našle tik ob avtobusni postaji pri glavnem mostu v vasi. David jaslice iz leta v leto bolj dodela.

Seveda je osrednje prizorišče jaslic hlevček s sveto družino, zanimivo pa je tudi dogajanje v okolici hlevčka. Poleg čebelnjaka in vinograda so letos na pobudo domačina Kazimirja Čohe, ljubitelja motorjev,

na novo postavili miniaturno delavnico Tomosovih motorjev, ki je prava paša za oči. V delavnici in ob njej je mogoče videti vse, kar premore prava delavnica.

Anja Godnič

Jaslice patra Wolfganga Koglerja v podraški cerkvi

Jaslice v naši cerkvi svetih Mohorja in Fortunata so delo znamenitega upodabljavca božičnih skrivnosti, kartuzijana Wolfganga Koglerja.

Leto 2023 je povezano s kar tremi obletnicami njegovega življenja: mineva sto deset let od njegovega rojstva, trideset let od njegove smrti in šestdeset let, kar se je po odsotnosti zaradi druge vojne vr-

nil v Pleterje, kjer je ustvarjal v glini. Zato namenjamo njemu in njegovemu delu teh nekaj vrstic.

Na avstrijskem Tirolskem rojeni pater je prišel v kartuzijo Pleterje leta 1937 in je dve leti kasneje tam naredil večne obljube. Med drugo svetovno vojno je bil poklican v nemško vojsko, ki pa jo je preživel kot kaplan v svoji župniji. Od leta 1947 je deloval v kartuziji v Düsseldorfu, leta 1963 pa se je vrnil v Pleterje, kjer je vse do smrti oblikoval glinene figure Odršenikovega rojstva in smrti – Križanega, največkrat pripetega na les trte. Dveh najbolj človeško-božjih trenutkov v Kristusovem življenju, ki sta najbližje sleherniku.

Umetnikovo rodno okolje je znano kot središče jasličarske obrti, tako se je z razumevanjem in upodabljanjem motivov jaslic srečeval od malega in ta tradicija odmeva tudi v njegovih jaslicah. Kot kartuzijan pa je dobil priložnost razvijati svoj talent in tako pričevati svojo vero v okoljih, kamor so njegove številčne jaslice (tako male, družinske, kot večje in velike za cerkve) odšle.

V svojih jasličnih likih se je odmaknil od romantične podobe dogodka. Njegove osebe so značajsko izrazite, v ekspresivni, torej čustveno poudarjeni drži, zamaknjenju ... Površina figur je grobo obdelana. Tudi v naših jaslicah vidimo pastirja, ki leži na tleh in bo iz sanj poklican, da hiti k hlevčku ... Eden izmed treh kraljev leže časti otroka – neobičajnega princa. Tu so še druge podobe podeželskih ljudi pa razpotegnjene, razgibane figure angelov z inštrumenti.

Podraški župnik Otmar Černilogar je kot poznavalec in ustvarjalec prepoznal vrednost Koglerjevih jaslic. Močno skupino svojih ministrantov je sredi sedemdesetih let nagovoril, da so zbirali sredstva za nakup njegovih jaslic. Ministranti so se tako odpovedali prostovoljnemu prispevkom, ki so jim jih ljudje namenili ob raznašanju velikonočnega ognja po domovih – to je

bil njihov osrednji letni »zaslužek«. In še čemu. Zbiranje je trajalo vsaj dve leti in v začetku decembra 1976 je gospod Otmar jaslice pripeljal v Podrago. Gotovo je k zbrani vsoti dodal kakšen dinar.

Naj zaključim: jaslice patra Koglerja prepoznamo, koder jih vidimo, ko si jih enkrat ogledamo od blizu. Vabljeni, da si jaslice ogledate in se za hip ustavite in se zazrete v katero od podob njegovih jaslic. Pater se ni želel fotografirati, je pa svojo podobo pogosto vtisnil v svetega Jožefa ali katerega od tistih, ki so se prišli Novorojenemu poklonit.

TB

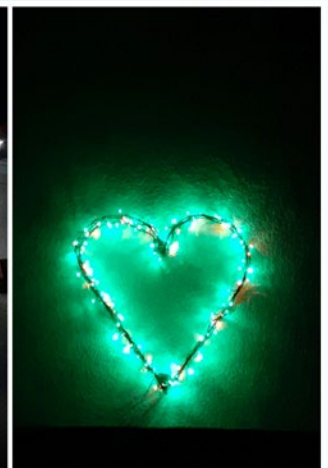
Praznični december v Podragi

Že tradicionalno se je tudi letos praznični december v Podragi začel z obiskom svetega Miklavža. Ta je podraške otroke v spremstvu hudička in dveh angelčkov obiskal na predvečer sv. Miklavža, 5. 12. Povabili smo ga v Kulturni dom, kjer je otroke najprej pričakala zgodba o življenju sv. Nikolaja, kasneje pa jih je dobri mož še bogato obdaril.

V sredini decembra, 18. 12., praznuje Podraga krajevni praznik, ki smo ga letos obeležili s komedijo Pridi gola na večerjo v izvedbi igralske skupine iz Drežnice. Predstavi, ki je temeljila na začaranem krogu laži in je postregla z obilo smeha, je sledilo prijetno druženje ob domačih dobrotah in kapljici podraškega vina.

Bolj kot so se bližali božično-novoletni prazniki, več lučk je bilo prižganih pred domovi. Kdor se je v decembru sprehodil skozi Podrago, je lahko naštel več kot 35 src, ki so žarela pred domovi. Motiv srca je bil namreč izbran kot vodilni motiv enotnega novoletnega okraševanja v Vipavski dolini in tudi širše - v Brdih, Brkinih, Mirnu in na Krasu.

Predno smo odšteli zadnje minute starega leta, smo bili povabljeni še na dva dogodka. Na slovenski državni praznik sta Martina in Matjaž velikodušno povabila podraške otroke na sladke palačinke, ki

so bile posute s čarobnim prahom; podraška knjižnica pa nas je povabila k listanju in izposoji novih knjig, ki jih je v knjižnico dostavil Božiček.

Lahko smo veseli vseh lepih dogodkov in

druženj, ki so sivino decembrskega vsakdana povzdignili v praznik in lepe spomine. Naj bo novo leto za vse radodarno z veseljem in novimi izzivi.

December pri Škratkih

Zdaj že lanskega decembra smo si v našem vrtcu oziroma pri Škratkih polepšali in popestrili praznični čas. Prve dni decembra smo z otroki okrasili igralnico, prižgali praznične lučke in uživali v tem čarobnem času.

Pravljica Najlepše darilo na svetu nam je odprla pot in nas vodila skozi cel mesec. Ob tem se nam je pridružila pesmica Snežko snežak. Otroci so ob različnih ustvarjalnih delavnicah uživali, ustvarjali in tkali čarobno nit vse do konca decembra.

V našo sredino smo povabili starše in jim skozi dramatizacijo sporočili, kako smo lahko srečni na različne načine. V veliko veselje nam je bilo, da so nam babice s svojim znanjem pomagale pri peki prazničnih piškotov, s katerimi smo razveselili starše.

V naši skupini so se zvrstili mladi harmonikarji, dijakinje s svojo predstavo, sodelovali smo s prvima razredoma in poskrbeli,

da je bilo slavnostno kosilo še boljše ob prazničnem pogrinjku. Zadnje dni decem-

December in leto smo uspešno pripeljali h koncu in želimo, da bo v letu pred nami še

bra smo odšli na obisk v vrtec Šempas ter zaključili s čajanko in plesom obeh skupin.

Naj vam prišepnemo, kaj je bilo največje darilo na svetu na koncu pravljice. Zajček je dobil dva nova prijatelja, mi pa nove igrače, s katerimi nas je razveselil Dedek Mraz.

več takih dni, nasmehov in srečnih obrazov.

Naj bo novo leto čarobno, kot so čarobni otroci.

Ingrid in Meta

Veseli december v goški šoli

Veseli december smo na PŠ Goče začeli z ustvarjanjem zimske dekoracije. Z učenci smo izdelali hišice iz kartona in z njimi okrasili okna šole in panoje na šolskih hodnikih. Na hodnik smo postavili tudi smrečico. Okraske zanjo so iz das mase izdelali otroci, ki obiskujejo podaljšano bivanje.

Za praznično vzdušje je poskrbela tudi Krajevna skupnost Goče, ki je pred vhod šole postavila veliko smreko in jo okrasila z lučkami. Odzvali smo se tudi akciji o skupnem novoletnem okraševanju domov

v našem okolju. Z učenci smo pripravili okraske iz naravnih materialov. Na lesene odrezke iz vej smo prilepili srčke, izrezane iz serviet. Okrasili smo tudi ograjo pred šolo z lesenimi deščicami, na katere smo narisali motiv srca. Ob pogledu na tako lepo okrašeno šolo je v naših srcih zaigralo božično veselje, ki nas vse povezuje in razveseljuje.

Na šoli je zadišalo tudi po slastnih piškotih, ki so jih spekli učenci 4. in 5. razreda pri pouku gospodinjstva.

Zadnji dan pouka v preteklem letu so učenci podružnične šole Goče pripravili proslavo, s katero smo počastili dan sa-

mostojnosti in enotnosti in božično-novoletne praznike. Po proslavi je sledilo še obdarovanje, nato pa smo se odpravili na

sprehod po praznično okrašenih Gočah in počitnicam naproti.

Praznično na PŠ Podnanos

Praznično vzdušje in pričakovanje praznikov je bila rdeča nit našega decembra v Podnanosu. Tradicionalno so petošolci imeli nalogo postaviti novoletno smrečico

in jo okrasiti. Tudi letos smo okraske izdelali sami in tako prispevali k recikliranju in ponovni uporabi. Vsak razred je po svoje okrasil šolske panoje pred učilnicami, vsi skupaj pa smo z enako dekoracijo polepšali okna naše šole. Sredi decembra smo imeli na šoli koncert kvarteta harmonik Glasbene šole Ajdovščina, med katerimi je bila tudi naša Zala. Čudoviti zvoki harmonik so nas popeljali v gozd, v glasbeno pravljico. Zadnji dan pred počitnicami pa smo pripravili proslavo ob državnem prazniku in pred prazniki. Petošolci so nas v božični čas popeljali z dramsko igro

Božično darilo ter s petjem, plesom ter recitacijami.

Upamo, da nam novo leto prinese še veliko takih ustvarjalnih trenutkov.

Učenci in učiteljice PŠ Goče in Podnanos

Vroča čokolada

V četrtek, 22. 12. 2022, smo se učenci in učiteljice 1. a razreda odzvali povabilu na vročo čokolado. Po malici smo se z iskricami v očeh preobuli in toplo oblekli ter se odpravili proti lokalu Jolly, kjer sta nas gostoljubno sprejela starša sošolke Eve, Nena in Matic, ter ostali zaposleni. Ob pri-

jetni toploti ognja, ki je gorel v peči, smo komaj dočakali vročo čokolado s smetano. Kako je bila sladka! V zahvalo smo gostiteljem zapeli praznično pesmico in jim zaželeli vsega dobrega v novem letu.

Hvala Neni in Maticu za sladko presenečenje!

Učenci 1. a ter učiteljici Kristina in Tanja

Slovenska kulturna dediščina

Na povabilo Krajevne skupnosti Vipava smo učenci 4. b razreda OŠ Draga Bajca Vipava sodelovali v praznični okrasitvi našega mesteca. V četrti kapelici na strmi poti na Gradišče smo postavili jaslice v skladu s slovenskim izročilom in ponosno sodelovali pri ohranjanju slovenske kulturne dediščine. Počaščeni in veseli smo bili sodelovanja z lokalno skupnostjo.

Pri pouku likovna umetnosti smo izdelali glinene figure, glino so prispevali

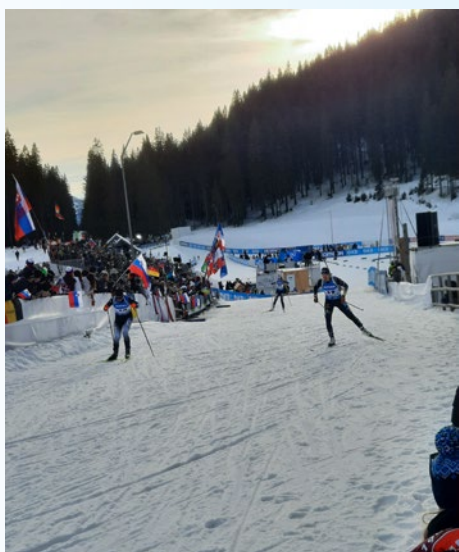
Koradinovi. Učenca Veni in Lev sta izdelala hlevček in jasli, les nam je podarila družina Cunta. Slamo smo dobili pri

Reharjevih. Vsem se iskreno zahvaljujemo.

Vida Trošt

Ogled biatlonske tekme na Pokljuki

Osnovna šola Draga Bajca Vipava je bila v okviru akcije Otroci Triglava, ki jo organizira Zavarovalnica Triglav v sodelovanju z Organizacijskim odborom Pokljuka, izbrana za brezplačen ogled biatlonske tekme ženskega šprinta na Pokljuki.

V okviru te akcije smo se učenci 8. b in 8. c v četrtek, 5. 1. 2023, že ob 7.30 zjutraj z avtobusom odpravili na Pokljuko. Prispeli smo okoli 9.40 in šli na krajši pohod do prizorščja, tam pa so nam za malico postre-

gli s krofom in toplim čajem. Po malici smo imeli prosto do nastopa glasbene skupine BQL. Po nastopu smo se vsi odpravili na glavno prizorišče, kjer so se nam predstavili slovenski biatlonci. Anej in Rok iz skupine BQL sta poskrbela za glasbeno vzdušje. Ob 13.30 smo šli na kratek odmor, kjer smo lahko pojedli malico ali pa si postregli s čajem, da smo lažje dočakali tekmo. Ob 14.00 pa se je začela dolgo pričakovana tekma. Bilo je zelo vznemirljivo

in napeto. Za najboljše biatlonke na svetu smo navijali šolarji iz vse Slovenije. Zbralo se nas je okrog 2500.

Imeli smo se super, še posebej ob kepanju, drsanju in delanju snežakov. Domov smo se odpravili ob 16.00, v Vipavo pred šolo pa prispeli ob 18.00.

Zelo hvaležni smo za tako lepo izkušnjo, ki bi jo z veseljem še kdaj ponovili.

Hana Živec, 8. c

Po veliko letih se je tokrat le zgodilo!

Dekliška košarkarska ekipa Škofijske gimnazije Vipava uvrščena na državno prvenstvo

V četrtek, 22. 12. 2023, se je na naši šoli v lepem vzdušju, ki so ga ustvarili naši dijaki, odvijalo področno tekmovanje v ko-

šarki za dekleta. Po veliko letih skorajšnjih uspehov, se je tokrat le zgodilo, da se je ekipa Škofijske gimnazije Vipava uvrstila na državno tekmovanje. Članice dekleške košarkarske ekipe so z zmago na področnem tekmovanju tako dosegle prvo uvrstitev na državni nivo katerekoli ekipe naše šole v igrah z žogo. Dekleta so se organizirano in srčno borila, seveda pa je v ozadju uspeha veliko košarkarskega znanja, ki so ga s seboj prinesla s klubskega nivoja oziroma dela. Z navdušenjem pričakujemo prihajajoče tekme v okviru četrtfinalnih dvobojev, ki jih bomo gostili v naši športni dvorani. K nam v goste prihajata ekipi gimnazije Kranj in ŠC Novo Mesto. Naj se U3P mladosti prenese na igrišče in ekipo ponese do dobre igre v nadaljevanju tekmovanja.

Erik Simonič

Mednarodni košarkarski turnir v Poreču na Hrvaškem

Od 26. do 29. 12. 2022 je v Poreču potekal 19. Mednarodni božični turnir. Na turnirju je sodelovalo 98 moških ekip iz šestih držav in 29 ženskih ekip iz petih držav. Fantje so tekmovali v sedmih, dekleta pa v petih kategorijah.

Košarkarski klub Vipava je sodeloval v kategoriji starejših pionirk U16 (dekleta

rojena leta 2007 in mlajša) ter v kategoriji mlajših pionirk (dekleta rojena leta 2009 in mlajša).

Starejše pionirke so odigrale štiri tekme. V predtekmovalni skupini so dosegle dve zmagi in en poraz ter osvojile 2. mesto. V tekmi za 3. mesto so zmagale in osvojile končno 3. mesto.

REZULTATI EKIPE U14:

VIPAVA : SELEKCIJA GRADA RIJEKE (HRV) 29 : 76
 VIPAVA : BASKET COSTA (ITA) 56 : 44
za 3. mesto
 VIPAVA : DOMŽALE (SLO) 40 : 26

REZULTATI EKIPE U16:

VIPAVA : CSI SASSO MARCONI (ITA) 25 : 31
 VIPAVA : BASKET MONTECHIO MAGGIORE (ITA) 39 : 28
 VIPAVA : MTB (FRA) 51 : 28
za 3. mesto
 VIPAVA : DOMŽALE (SLO) 39 : 14

Ekipa mlajših pionirk je odigrala tri tekme. V predtekmovalni skupini je dosegla eno zmago in en poraz ter osvojila 2. mesto. V tekmi za 3. mesto je zmagala in osvojila končno 3. mesto.

Ivan Ivanov, KK Vipava

40 let delovanja Planinskega društva Podnanos

Začelo se je torej pred 40 leti. Skupina ljubiteljev gora in narave se je odločila in ustanovila Planinsko društvo Podnanos. Ustanovni občni zbor je bil 11. decembra 1982 v mali dvorani kulturnega doma. Udeležilo se ga je 40 ljudi, med njimi tudi predstavnik Planinske zveze Slovenije.

Vse od takrat v Planinskem društvu organiziramo izlete, pohode po domačih, okoliških gričih in hribih vse do evropskih vršacev in že tradicionalne akcije, kot sta pohod po Vojkovih poteh in gorski tek na Nanos v spomin Fabjanu Furlanu. V letu 2022 smo organizirali že 37. planinski tabor za osnovnošolske otroke in 10. družinski tabor. Otroke vključujemo v planinske krožke, tekmovanja in druge aktivnosti. Ne smemo pozabiti na različna izobraževanja in usposabljanja, ki jih redno opravljajo naši vodniki in drugi člani društva. V društvu je zelo pomemben mladinski odsek, ki deluje že skoraj od ustanovitve društva. Imamo tudi markacijski odsek, v zadnjem času pa še zelo aktiven vodniški odsek.

V spomin na 40 letno prehojeno pot smo v začetku decembra 2022 pripravili tri-dnevno praznovanje.

V petek, 9. 12. 2022, se je v Kulturnem domu v Podnanosu zbralo več kot 100 ljudi, ki so prisluhnili sedmim domačim predavateljem. Vsak od njih je pripravil

krajše predavanje o lastnih planinskih doživetjih oziroma s planinstvom povezanih osebnostih. Za uvod v večer planinskih doživetij je Ljubo Meden ob projekciji diapozitivov predstavil svoj zadnji vzpon na Triglav, sledil mu je Marko Nabergoj s predstavitevjo Valentina Staniča kot idola za nekatere podvige PD Podnanos, Stojan Vitežnik se je spominjal sodelovanja našega društva s pobratenim planinskim društvom iz BiH, edina ženska večera, Nevenka Semenič, je opisala svojo izkušnjo z odpravo na Damavand – najvišji vrh Irana, s krajšim filmom nas je Simon

Vidmar odpeljal na štiri različne celine in predstavil svojih pet najvišjih vzponov, sledil mu je Tine Božič, ki je s svojo mladostniško razigranostjo občinstvu predstavil številne lastne planinske podvige, za zaključek pa je za nostalgično počutje mnogih v dvorani poskrbel Adam Žvanut, ki je obudil spomin na društveni izlet na Mont Blanc v letu 1995. Večer smo zaključili ob klepetu in žlahtni kapljici domačega vinarja Aleša Bratoža.

V soboto, 10. 12., se je na slavnostni prireditvi zbralo kar 170 ljudi. Prireditve v čast počastitve 40-letnice se je odvijala

la v prostorih Kulturnega doma. Začelo se je z nagovorom predsednika društva Boštjana Nabergoja, predstavnice PZS ter namestnice predsednice MDO Primorske Maruške Lenarčič ter župana občine Vipava Antona Lavrenčiča. Sledila je zahvala prvim odbornikom in ustanoviteljem društva, za dolgoletno in predano delo v društvu pa so priznanje prejeli Irma Božič, Elena Kodre Nabergoj, Nataša Torkar Fabčič, Sandi Nabergoj in Elvis Krečič. Osrednji in še posebej svečan del prireditve je bilo razvitje prvega društvenega prapora, ki so ga v dvorano prine-

sli člani društva Janez Božič, Ivan Kodre, Stojan Vitežnik in Jurij Koritnik. Praporščak je postal Simon Marolt, pomočnik praporščaka pa Jože Kodre. Uradni del kulturnega programa se je zaključil s predvajanjem polurnega dokumentarnega filma o 40-letnem delovanju PD Podnanos, ki so ga s skupnimi močmi pripravili člani društva, za glavni del projekta pa sta zaslужni Marjetka Freljih in Laura Vitežnik. Sledila je še pogostitev in druženje ob živi glasbi ansambla Šembidci.

Ker pa pravega planinskega praznovanja ni brez pohoda, se je v nedeljo, 11. 12., 25

planincev odpravilo na pohod po domačih stezicah. Štiri vodnice, Barbara Jež, Nataša Torkar Fabčič, Maja Koritnik in Andreja Semenič, so udeležence s placa v Podnanosu popeljale skozi Poreče čez Tabor do Podbrega in prek Škrl do Svete Trojice. Sledil je spust v Orehovico in čez Šinje brdo nazaj v Podnanos, kjer smo se pogreli s čajem in kuhanim vinom. Vreme sprva res ni bilo idealno, saj smo pohod začeli z dežniki nad glavo, vendar nas je na poti proti Sveti Trojici presenetil sneg in pričaral pravo zimsko idilo.

Z gotovostjo lahko rečemo, da smo našo 40 letno pot obeležili več kot uspešno. Velika zahvala gre tistim, ki ste pomagali pri organizaciji, in vsem, ki ste se dogodkov udeležili in praznovali z nami. Hvala tudi donatorjem, ki ste prispevali sredstva za izdelavo prapora. In nenazadnje hvala vsem, ki čutite Planinsko društvo Podnanos za svoje društvo in s tem podpirate naše delovanje.

Lepo je iti v hribe sam, še lepše v dvoje, a najlepše skupinsko s Planinskim društvom Podnanos! Zato ... Gremo skupaj v hribe!

Marjetka Freljih

Uspešno leto je za nami

Leto smo začeli še pod vplivom covidnih ukrepov, saj se nismo odločili za tradicionalno novoletno druženje na Plazu, ampak smo zagrizli v zimsko pravljico nad Radovljico. Februarja smo opravili zimski vzpon na najvišji vrh Karavank, na Stol.

Tudi zdaj že tradicionalni datum Otmarjeve poti je bil prenešen na marčevski termin. Udeleženci so vedno znova navdušeni nad odprtostjo in preprostostjo ljudi ob sami poti in se vedno radi vračajo na to pot, ki obkroži deset zgodovinsko bogatih cerkva. Za dodatno težo med postanki v cerkvah povabimo med nas tudi duhovnega vodjo, lani se nam je pridružil g. Primož Erjavec.

V mesecu maju smo izvedli dvodnevni izlet v Nacionalni park Paklenica, kjer so nekateri opazovali le mogočne stene iz doline, spet drugi pa osvojili vrh Aniča Kuk. Po večernem druženju in noči je naslednji dan sledil še ogled soteske reke Krupe in znameniti Krupin most ter obvoz čez otok Pag nazaj domov.

Junija smo v sodelovanju s Hervisom in Planinsko zvezo Slovenije organizirali pohod na Gradiško Turo po zelo zahtevni

zavarovani Otmarjevi poti. Sledil je zanimiv raziskovalni izlet v sotesko Pikel pri Borovnici, kjer smo občudovali prelepe slapove v sami soteski. Istega meseca smo se podali še v Karnijske Alpe na zelo razgleden in lahko dostopen vrh nad jezerom Bordaglia, Monte Navagiust.

V mesecu juliju, ki je za nas planince in plezalce najbolj dobrodošel mesec za vzpon, saj so dnevi dolgi in sončni, smo kot prvo osvojili drugo najvišjo goro pri nas – Škrlatico. Kaj kmalu, po tednu dni, je sledil vzpon na prvaka Zahodnih Julijcev, Viš. Za konec smo se podali nazaj v Karnijo,

kjer smo po zelo zahtevni zavarovani poti osvojili Monte Zermulo in pri sestopu opravili še ferato Zuc della Guardia. Sledil je lahek krog okrog Lastovic v mogočnem ostenju med Žabniško škrbino in sedlom Prašnik nad kočjo Pellarini nad Zajzero.

Alpinistični odsek se je potepal na vsakoletnem taboru, ki je letos potekal v Dolomitih nad prelazom Falzarego. V štirih dneh so v uživaškem plezanju opravili 55 vzponov. Nekateri mlajši udeleženci so med tem časom opravili vzpone po feratah Kaiser jeger na Piccolo Lagazuoi, Fusetti na Sass de stria ter obhodili skupino Cinque torri.

Ob koncu poletja smo se podali še v neznanu. Zbrali smo se v Drežnici, vsi smo pogledovali proti Krnu, a podali smo se na ogled treh slapov – Krampež, Sopota in Kozjak. Najvišjo točko smo dosegli na planini Zaprikraj, kjer smo si ogledali še muzej na prostem in se sprehodili po tamkajšnjih vojaških ostalinah.

Alpinistični odsek je izvedel vsakoletno tekmo zahodne lige v kategorijah mlajše cicibanke in cicibani ter starejše cicibanke in cicibani, ostale kategorije so bile zaradi dežja primorane tekmovalje odpovedati. Tekmovalo je 88 udeležencev.

Oktober smo izvedli izlet prek najvišjega vrha Krvavca, Velikega Zvoha vse do Kalškega grebena ter tudi lahko turo na planine na Bohinjem – planina Vogar in planina pri Jezeru.

Jesensko pravljico in rumene macesne smo iskali v Karniji na vzponu na Monte Lastroni, ki se dviga nad jezeri D'Olbe. Konec jesensko najbolj obarvanega meseca smo se podali še nad Luče, v Savinjsko dolino in osvojili Veliki Rogatec.

TERMIN	AKTIVNOST	ZAHTEVNOST	VODJA
JANUAR	Novoletni Plaz	L	
	Otmarjev pohod	Z	
	Hahlič (HR)	DZ	Marko Puc
FEBRUAR	Matajur	L (zimski)	Benjamin Kodele
	Komna	DZ (zimski)	Jurij Nabergoj + Jernej Šček
MAREC	Fajtji hrib	L (družinski)	Pavel Makovec
APRIL	Ablanca	Z	Herman Slokar
	Srnjak	L (družinski)	Maja Funa
MAJ	Kobariški Stol	L	Benjamin Kodele
	Monte Rite (ITA)	L	Oton Naglost
JUNIJ	Bijele i Samarske stjene (HR)	Z	Marko Puc + Jernej Šček
	Špik	ZZ	Jurij Nabergoj
JULIJ	Monte Civetta (ITA)	ZZ	Jurij Nabergoj
	Planinski tabor	L/Z/ZZ	
AVGUST	Kukova špica	ZZ	Anja Fabčič + Jurij Nabergoj
	Watzmann (NEM)	L/Z/ZZ	Anja Fabčič + Jurij Nabergoj
SEPTEMBER	Učka (HR)	Z	Herman Slokar
	Triglav (v sodelovanju z SK Devin)	ZZ	Marko Puc + Jurij Nabergoj
OKTOBER	Creta Forata (ITA)	Z	Jernej Šček + Marko Puc
NOVEMBER	Skozno in Sv. Danijel	L (družinski)	Marko Puc

Legenda

L- lahka pot, DZ- delno zahtevna pot, Z- zahtevna pot, ZZ- zelo zahtevna pot
Izleti s poudarkom so posvečeni 120. obletnici našega društva!

V mesecu novembru so sledili še družinski izleti, ki so dosegli dober obisk. V knjižico z žigi smo dodali žige s Sabotina, Sv. Lovrenca nad Studenim in vrhov s Kraškega roba (Kojnik, Lipnik, Golič).

V novo leto smo zakorakali z novoletnim srečanjem na Plazu. Kljub ne najbolj obetavnemu vremenu se nas je zbralo kar ne-

kaj in si ob skodelici čaja voščili vse dobro v letu 2023.

Za vas smo pripravili tudi nov plan aktivnosti v letošnjem letu, vabljeni, da poravnate članarino za tekoče leto in se nam pridružite.

za PD Vipava Marko Puc

5. samostojni koncert Vokalne skupine Segno

V soboto, 26. novembra 2022, smo pevke vokalne skupine Segno, ki deluje pod okriljem župnije Vipava, v Kulturnem domu v Vipavi pripravile letni koncert z naslovom Kam hitiš? Skupina sicer deluje že od leta 2013 in združuje petnajst pevk, ki pod vodstvom Mete Praček Prašnikar redno prepevamo pri svetih mašah v vipavski župniji. S skrbnim izborom teme koncerta smo želele spomniti, da si je v svetu, ki od nas zahteva hiter življenjski ritem, treba znati vzeti čas zase in za druge ter za stvari, ki nas veselijo in notranje bogatijo.

Najprej smo se predstavile z resnejšo in nekoliko zahtevnejšo zborovsko litera-

turo slovenskih skladateljev Gašperja Jereba, Uroša Rojka, Andreja Makorja ter Sama Vovka in Barbare Grahor. Nato nas je za nekaj minut na odru zamenjala solistka Lea Klobčar, ki smo jo pevke vokalne skupine Segno povabile kot gostjo. Predstavila se nam je z znanimi slovenskimi popevkami Dekle iz zlate ladjice, Zate, Na vrhu nebotičnika in Lahko noč, Piran.

Ker so ljubezenske pesmi tako rekoč stalnica na našem repertoarju in tudi zato, ker pogosto s svojim petjem popestrimo cerkvene in civilne poroke, smo skupaj z

Leo Klobčar in kasneje same nadaljevale z lahkotnejšim programom slovenskih popevk. Slišati je bilo skladbe Le s teboj, ki nam je bolj znana v izvedbi Marte Zore, pa Ti si moja ljubezen, ki jo še dandanes prepeva Elda Viler, Kje je kdo, ki jo je v originalu Let It Shine prepevala Olivia Newton-John, a jo je pri nas Nada Žgur prepesnila in posnela tudi sama, ter čisto za konec še Reginino Dan najlepših sanj, s katero je zastopala Slovenijo na Evroviziji davnega leta 1996. Vmes smo za trenutek pobegnile tudi na ameriški Broadway in zazvenel

je delček muzikala Violet. Preselile pa smo se tudi v pozna 80. leta prejšnjega stoletja, ko so bili Novi fosili še kako popularna skupina in je njihova skladba Dobre djevojke postala pravi hit, ki ga radi prepevamo še danes. Ker pa je publika po zadnji skladbi programa zelo dolgo ploskala, smo jim v zahvalo zapele še Sen znala jes, s katero je leta 2014 na Melodijah morja in sonca slavil naš kantavtor Rudi Bučar. Pri izvedbi te skladbe se nam je na odru pridružila violinistka Ajda Furlan.

Na koncertu je naše petje popularne glasbe spremljal bend v sestavi Simon Prašnikar na klavirju, Samo Vovk na bas kitari in Miha Friedrich na bobnih.

Vesele, da smo po koronskem zatišju uspele pripraviti že 5. samostojni koncert in napolniti dvorano kulturnega doma, že zremo naprej in razmišljamo, da nam bo leto 2023 prineslo nove izzive in koncertiranje, saj mineva 10 let, odkar nas je vipavski župnik Lojze Furlan spodbudil, da smo začele peti skupaj.

Vokalna skupina Segno

Čas je ... za praznovanje 20. jubileja Pihalnega orkestra Vrhpolje

Dvajset let je že minilo od tistega znamenitega 29. junija 2002, ki ga kronika orkestra beleži kot dan, ko so člani Pihalnega orkestra Vrhpolje prvič sedli skupaj in spoznali čar igranja v orkestru. Ob drugi okrogli obletnici je orkester pripravil gala koncert, ki je 27. 12. 2022 v dvorano Škofijske gimnazije Vipava privabil rekordno število poslušalcev. Na odru so se mlademu orkestru pridružili prav posebni gostje – Kvatropirci, manjkala pa niso niti

številna presenečenja.

Pihalni orkester Vrhpolje je koncert otvoril s slavnostno uverturo *Na svoji zemlji* iz istoimenskega prvega slovenskega zvočnega celovečernega filma. Sledila je zahtevnejša skladba ameriškega skladatelja Alfreda Reeda – *El Camino Real*, ki poslušalcev ni pustila ravnodušnih. V skladbi *The Green Hill* se je kot solist na evfoniju predstavil dolgoletni član Pihalnega orkestra Vrhpolje Matic Tomažič, ki je svojo

glasbeno pot nadgrajeval v Švici, kjer tudi danes nadaljuje svojo glasbeno kariero. Prvi del koncerta so zaključili s skladbo *Les Miserables* iz muzikala Nesrečniki.

Kot na vsakem božično-novoletnem koncertu je tudi letos sledila podelitev šopkov novim članom, ki so se orkestru pridružili v preteklem letu. Predsednik orkestra Uroš Zorn pa je ob 20. jubileju čestital tudi tistim članom, ki so del orkestra že vse od samega začetka. Ob tem se je za uspešno delo zahvalil dirigentu Matjažu Medenu, pod vodstvom katerega je orkester nanižal največje uspehe, in vodji godbeniške šole Aleksandru Miklavcu, ki skrbi za podmladek orkestra.

V drugem delu koncerta se je orkestru na odru pridružila glasbena zasedba Kvatropirci, ki jo sestavljajo basist Matej Kocen, baritonist Albin Jordan in tenori-

Glasbeni izdelek Pihalnega orkestra Vrhpolje ob 20. obletnici

Solist Matic Tomažič

Rekordno število poslušalcev na letošnjem božično-novoletnem koncertu

sta Samo Kališnik ter Tomaž Krt. Ob spremljavi orkestra so zapeli nekatere svoje največje hite – *Deklica*, *Ko sreča je ujeta* in *Moja*, pozabili pa niso niti na znane božične melodije.

Zaključek glasbenega večera je minil v znamenju presenečenj, orkester je namreč premierno zaigral svojo koračnico z naslovom *Vrhopoljska koračnica*, ki jo je za orkester napisal Igor Podpečan. Koračnico pa je še posebej obogatilo besedilo, ki ga je napisal član orkestra Jakob Domenik.

Drugo presenečenje pa je sledilo ob koncu koncerta. V orkestru je namreč že nekaj let tlela ideja, da bi svojim zvestim poslušalcem, sponzorjem in ostalim podpornikom podarili nekaj, s čimer bi se jim za-

Pihalni orkester Vrhopolje z gosti Kvatropirci

hvalili za vso podporo, ki so jim jo izkazali v preteklih letih. Pihalni orkester Vrhopolje je tako ob svoji 20. obletnici izdal svoj prvi glasbeni izdelek – zgoščenko s posnetki preteklih tekmovanj. Za grafično podobo izdelka je zaslužna članica orkestra Meta Tomažič, za kar so ji člani orkestra neizmerno hvaležni.

Orkestraši in vodstvo orkestra z veliko mero zagona zrejo v novo leto in že razmišljajo, s čim bodo presenetili svoje poslušalce na prihajajočih koncertih, ob tem pa vsem svojim podpornikom želijo zdravo in srečno leto 2023!

Lara Premrn

Trikraljevska akcija v Vipavi 2022/2023

Ponovoletno megleno jutro, 2. januarja 2023, je bilo bolj kot ne deževno in je nakazovalo turoben, morda prav lenoben prvi ponedeljek v letu. Toda tudi tako vreme ni odvrnilo otrok in mladih, ki so se odločili, da na zadnji počitniški dan sodelujejo v Trikraljevski akciji 2022/2023 (TKA) v Vipavi.

Zjutraj so se zbrali v župnijskem domu, se najprej z zajtrkom okrepili za na pot, po župnikovem blagoslovu pa so kot koledniki v osmih skupinah odšli na različne konce Vipave, tudi na Gradišče, opremljeni z zemljevidi pripadajočih smeri poti.

Koledniki na poti

Ena od osmih koledniških skupin

S TKA med drugim ohranjamo star slovenski ljudski običaj koledovanja. Trikraljevsko koledovanje je bilo prepoznano kot tako pomemben kulturni običaj, da je od nedavnega vpisano v register slovenske nesnovne kulturne dediščine. Koledniki zaželijo vse dobro v novem letu, zapojejo pesem kolednico in zdaj kot dobrodelno noto zbirajo darove »za vrstnike iz sveta, kjer je revščina doma«. Letošnji darovi so namenjeni za delo slovenskih misijonarjev v Braziliji, Albaniji, Angoli, na Slonokoščeni obali, v Ruandi, Burundiju, Etiopiji, Turčiji, Braziliji in Ugandi (več na www.missio.si).

Tudi letos so bili koledniki toplo sprejeti v vipavskih domovih in veseli velikodušno-

sti Vipavcev. Ob popoldanskem zaključku so na morebitno utrujenost hitro pozabili, bogatejši pa so za izkušnjo ohranjanja kulturne dediščine in prostovoljske dejavnosti v dobro tistih, ki potrebujejo pomoč.

Barbara K. Tomažič

Blagoslov kolednikov pred odhodom na pot

Džumbus band predstavlja novo pesem

Džumbus band je mlada primorska glasbena skupina iz Podnanosa, ki na slovenski sceni deluje od leta 2017. V petih letih se je v skupini zamenjalo nekaj članov, vendar je jedro skupine do danes ostalo enako. Na odru tako džumbus z vami ustvarjajo Matija Fabčič – vokal, kitara, bariton, Klemen Rosa – vokal, trobenta, bas in Martin Fabčič – vokal, harmonika, klaviature. Čeprav skupino sestavljajo trije člani, igrajo več različnih instrumentov in s tem poskrbijo za pravi »džumbus« na odru. Od tu tudi ime skupine – energija, nasmeh in žur so besede, s katerimi se lahko na kratko opišejo. Igrajo na različnih dogodkih, kot so rojstni dnevi, poroke, veselice, študentski žuri in podobno. Na dogodkih poskrbijo tudi za zabavni program in z njim poskušajo nasmejati vse prisotne.

Džumbus band sestavljajo glasbeniki s srcem in dušo. Radi poslušajo in ustvarjajo različne zvrsti glasbe in s tem na nastopih poskrbijo, da se za vsakogar najde nekaj.

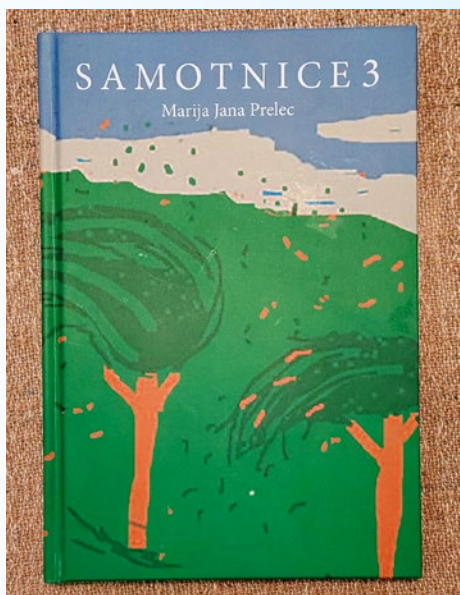

Fantje so v teh dneh predstavili nov videospot, ki so ga posneli za priredbo avstrijske uspešnice Ein Stern, der deinen Namen trägt, ki jo v originalu izvajata popularna avstrijska izvajalca DJ Ötzi in Nik P. Pri nas jo je pred leti priredil že Miran Rudan in ji nadel naslov Na nebo, sedaj jo

je v bolj narodnozabavne ritme preoblekel še Džumbus band. Za pesem so posneli tudi videospot, ki si ga lahko ogledate na njihovem kanalu na vseh socialnih platformah.

Link do videospota: <https://youtu.be/ifiG14-Z4SI>

Nova pesniška zbirka Samotnice 3

Naša Vipavka Marija Jana Prelec živi v Zavodu Pristan v Vipavi. Rojena je bila leta 1930 v Ljubljani. Njen oče je doma iz Vipave, mama pa iz Vrhpolja. V decembru 2022 nas je spet presenetila s svojo tretjo pesniško zbirko Samotnice 3, v kateri je objavila 32 lepih toplih pesmic, ki nam ogrejejo naša srca. Na začetku nove pesniške zbirke je zapisala: »Življenje pa teče in mrak se gosti, naj Božja svetloba nam ga razsvetli!« Prave misli za mesec

december. Avtorica je pesniško zbirko tudi sama ilustrirala s pomočjo računalnika z mladostnim navdihom pisanih barv, ki ponazarjajo vsebino njenih pesmic. Knjiga je izšla v samozaložbi lanskega decembra, oblikoval pa jo je David Ličen iz Lične hiše. Vse pesmice v zbirki Samotnice 3 so zelo simpatične za otroške in tudi za odrasle duše. Sama sem zelo navdušena nad vsemi, posebno nad dvema, ki nosita naslov An bot in Štacuna. Zapisani sta v vipavskem narečju, ki žal počasi izumira, ker nas je domačinov vse manj, priseljenih pa vse več. Zato ju prilagam v upanju, da vipavsko narečje ohranimo za naše potomce, saj so narečja osnova knjižnega jezika.

AN BOT

An bot je bu an mulo prou tak, ku more bet. Vakuli je pohajau jen mami je nagajau, po lužah je cmokau jen s pski se igrau. An bot je cmoknu u kau, tak prou taprav. Je svene že blu tm, nobeden nej moug vn. Je prš an stric p svene, Potegnu vn tedva,

je svene gnou domou, Je mulo tm ostou. Ja kej pej zdej? Kej bo pej doma? Ojej...

ŠTACUNA

An mož je prš u štacuno, de kupu bi an pir, je brskou van po varžeti, nej sovdov blu nekjer. So soudi bli zagvišnu, ma ja, tu dobru vej, je varžt vs prešlatou, Je lukno dobu u nem. Ta lukna bla je kriva, de varžet prazen je, kar u nem je blu, se skriva na tlejh al gdu vej kje. Damu je šou počasi, vs cajt je gledau u tla, če soude bi zagljedou, Vsej enga al pej dva. Nej sovdov blu nje pira jen lukna za zašit, za žejo pej bo trejba navadno vodo pit.

Poezija umiri misli, poboža dušo in ogreje srce! Hvala dragi avtorici Mariji Jani Prelec za ta božji dar, ki ga z veseljem deli med nas.

Zapustil nas je Darijo Vižintin (1953 – 2022)

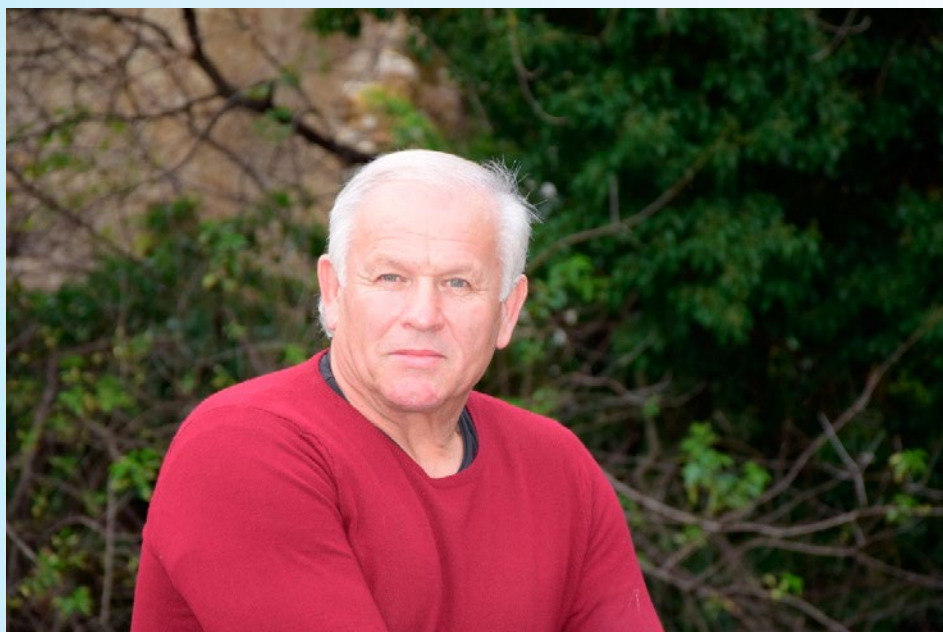
Darijo Vižintin je pred kratkim postal član sveta Krajevne skupnosti Vipava in ko smo se srečali na prvem sestanku, je imel nešteto zamisli, kaj vse lahko v Vipavi postorimo in naredimo kraj še bolj prijazen. Po sestanku pa ga je premamil gozd, poklicala ga je usoda in nam vzela sokrajana z neskončno energijo, zamislimi, talenti, pravega Vipavca, ki je vedno znal povezati in najti prave besede.

Darija so z besedami slovesa pospremili tudi lovci iz njegove Lovske družine Vipava:

»Dragi Darijo!

Kako boleče je v sredo med nami odjeknila vest, da te je doletelo tisto neizogibno, kar prej ali slej čaka vseh nas. Resnica nas je do bolečine prizadela. Hudo je izgubiti prijatelja in lovskega tovariša, predvsem pa povezovalnega in razumevalnega starešino. Pet let si vodil našo lovsko družino in jo s svojo zdravo presojo in tankočutnostjo popeljal v sfero razumevanja in prijateljstva med nami lovci. V teh petih letih si zaznamoval svoj čas našega starešine tako močno, da bomo še desetletja živeli in delali po tvojih vzorcih, kako graditi prijateljstvo ter hkrati ostati časten človek. Vse to si nam dal. Hvala ti za vedno.

Rodil si se 19. 9. 1953 v Bujah v Istri mami Miri in očetu Avgustu. Že kot otrok si z očetom lovil ribe. Vzljubil si morje in ra-

dosti ribolova, kateremu si posvetil veliko svojega časa skozi vse življenje. Po osnovni šoli si se izučil za avtoličaraja. Razpon tvojih talentov se je z leti širil v profesionalnega potapljača, slikarja, rezbarja in še veliko drugih dejavnosti.

Mladeniča te je pot in čustvo poneslo na Koroško. Vendar je bilo morje tisto, ki te je resnično privlačilo. Vrnil si se v Savudrijo in se posvetil morju. Tam sta se srečala z Anito in 1985. leta te je ljubezen pripeljala v Vipavo. Z ženo sta sezidala topel dom zase in svoje otroke ter zdaj že vnuke.

V kraljestvu koroških gozdov si leta 1980 postal lovec v LD Jamnica Prevalje. Tudi v Vipavi si spoznal, da te privlačijo pobočja Nanosa in divjad v gozdovih. Posebno divjemu prašiču si namenil nešteto ur. Gozd je bil tvoj drugi dom. Nikoli ni bila noč pretemna in dan preveč deževen, da ti ne bi odšel na prežo opazovati divjadi pa tudi upleniti, kar je bilo potrebno. Ljubezen do

lova si izkazoval tudi iz obraževanju, saj so ti bile zaupane mnoge odgovorne funkcije. Poleg starešine si bil mentor, lovovodja, preglednik divjačine, član gradbene in disciplinske komisije, član upravnega odbora in član častnega razsodišča pri Območni lovski zvezi Gorica. Vse to si delil z ribištvom in ostalimi ročnimi spretnostmi. Rad si bil dobre volje in s svojim smislom za humor povezoval družino vse do tistega usodnega 14. decembra, ko si po natanko 37 letih zakona brez slovesa zapustil Anito. Veliko premlad, pri 69 letih.

Drži tista misel, ki jo velikokrat slišimo, da je naše življenje kratko in negotovo. Ti si tvoj čas, ki ti je bil dodeljen izkoristil maksimalno v dobro družine, prijateljev, lovcev in za svojo osebno rast.

Zelo te bomo pogrešali. Naj ti bo mirno morje, počivaj v miru.«

Lovci LD Vipava

Elka Šček (1930 – 2022)

Tiho slovo osebe s plemenitim srcem

Angela Marija Šček, po domače teta Elka Kovačeva, se je rodila 3. 9. 1930 v Vipavi na tedanji hišni številki 151. Krščena je bila 7. 9. 1930 in ker je bil dan krsta tik pred Marijinim praznikom, malim šmarnom, so jo krstili za Angelo Marijo. Gotovo je bil Božji načrt, da je prejela obe imeni, kajti

obe razodevata devetdeset let zemljanskega življenja osebe, ki je delovala angelško: bila je mila in globoko verna, vdano je častila Marijino brezmadežno srce in sledila je Njenemu vzoru. .

Rodila se je v veliki družini. Njena starša sta bila Jožefa, roj. Bukovič z Gradišča, in Ivan Šček iz Vipave. Elka je prišla na svet

sedma od osmih otrok. Imela je štiri brate in tri sestre, ki so se že pred časom pridružili nebeški slavi. Nazadnje sta v svoji rojstni hiši v ulici Milana Bajca 10 živeli skupaj z dve leti mlajšo sestro Jožko.

Bila je ena izmed poslednjih Vipavcev svoje generacije, ki je vedno nosila v sebi znanje in bogastvo našega vipavskega iz-

ročila, do zadnjega je bila bistre glave in je imela odličen spomin. Na zunaj je bila drobna ženica kratkih belih las, skromna in predana Bogu in molitvi. V sebi je nosila izjemen zaklad, kot ga premore le malo ljudi.

Elka je bila velika osebnost Vipave, ki je vedno skrbela za svoje bližnje. Z neverjetnim žarom je prebirala leposlovje in poučno literaturo, sodelovala je s patri in duhovniki. V svojem življenju je poznala tri vipavske dekane, ki so vsak po svoje zaznamovali Vipavo preko svojega dela. V Elkinem otroštvu in mladosti je našo župnijo vodil Ignacij Breitenberger, po letu 1961 Brunoslav Podobnik, kmalu za njim od leta 1971 dekan Franc Pivk ter msgn. Janez Zupet. Vse te velike duhovne očete naše župnije je Elka spremljala na zadnji poti in molila zanje. V zadnjih letih pa je bil njen zaupnik in tolažnik naš gospod župnik Lojze Furlan. Njena posebna skrb je bila priprava oltarja pred domačo hišo za praznik sv. Rešnjega telesa in molitev za njene domače in ostale župljane. Posebno pri srcu ji je bila naša mladina; svoje skrbi in upanje zanjo je tiho polagala pred Marijin oltar.

»Ora et labora. - Delaj in moli.« Popolnoma do potankosti se je držala tega benediktinskega gesla, do zadnjega je pomagala svoji sestri Jožki, delila z njo sleherni trenutek dneva in noči. Bila je človek, ki ga ne moreš pozabiti enkrat, ko si spoznal njeno življenjsko pot. Izrek »Čujte, ker ne veste ne dneva ne ure« (Mt, 25, 13) ji je pristajal v polnem pomenu, kajti ostala je čuječa do zadnjega utripa svojega plemenitega srca. Vedno je znala ceniti vse, kar je dobro in potrpeti ob slabem. Vdano je delala za druge in ob tem pozabljala nase.

Vse življenje je bila intelektualna. V njej je gorela velika želja po odkrivanju novih znanj na področju literature in umetnosti nasploh, bila je glasbeno nadarjena in to nadarjenost sta delila z bratom Ivanom Ščekom (1925 -1972), vrhunskim glasbenim pedagogom, skladateljem in dirigentom. Po njem se imenuje ena izmed vipavskih ulic, ulica Ivana Ščeka. Bila je tudi dolgoletna sopranistka v domačem cerkvenem zboru, veliko ljubezen je imela tudi do igranja klavirja. V njeni številni družini je bil vedno prostor za lepo slo-

Elka Šček. Foto: arhiv družine Šček in Česen

vensko besedo in Elka je kljub temu, da je hodila v italijansko šolo, skrivoma brala literaturo v slovenskem jeziku, ki so jo imeli njeni starši, zavedni Slovenci v težkih časih Vipave pod italijansko okupacijo. Njena življenjska pot je bila zaznamovana s številnimi odrekani, žalostjo in drobnimi trenutki veselja, ko je varovala otroke svojih domačih. Bila jim je kot mama, podučila jih je o veri in spoštovanju do sočloveka pa tudi šolske stvari ji niso bile tuje, saj je bila nekoč tudi sama odlična učenka, za izjemne dosežke je prejela posebno priznanje. Bila je ena zadnjih še živčih članic vipavske Marijine družbe (ust. 1898, ukin. 1946), njena tiha želja je bila postati katehistinja.

Imela je blago srce, v katerem ni bilo prostora za jezo in zamere. Vselej je znala odpustiti in pozabiti vse hudo, ki ga je bila deležna. V svoji notranji lepoti in tudi fizično je bila zelo podobna svojemu stricu patru jezuitu Antonu Bukoviču (1886 - 1964), ki je bil velik ljubitelj glasbe in je igral klavir ter harmoniko. Na četrtek, 15. 12. 2022, se je za vedno ustavilo njeno plemenito srce. V kapeli sv. Jožefa na vipavskem pokopališču smo 21. 12. 2022 rajno Elko pospremili na njeno zadnjo pot.

Elka Šček nam bo vsem Vipavcem, ki smo jo poznali in imeli radi, ostala v neizbrisnem spominu. Vzor prave in iskrene vere. Naši pogledi še vedno iščejo njeno drobno silhueto v cerkvi, v klopi, kjer je vedno se-

dela ... Dobrih ljudi ne moreš kar tako pozabiti, zapisali so se v zvezde ... nekam tja, kamor prej ali slej pojdemo vsi in se znova srečamo onkraj zemeljske domovine.

Glasba je spremljala Ščekove od zibelke do groba. Čudoviti verzi njene najljubše pesmi Mati moja, venec pletem, avtorja Lojzeta Mava (1898 - 1977), izražajo ljubezen in predanost nebeški Materi Mariji, melodija te pesmi sega tja, kjer se besede zlijejo v nepozabno melodijo.

Naj ji bo mehka rodna vipavska gruda. Draga Elka, hvala za vse! Pogrešali Vas bomo.

Ingrid Patricia Boben

VIPAVSKI GLAS

Ustanovitelj in založnik: KS Vipava

Uredniški odbor:

Nataša Nardin – odgovorna urednica, Luka Lango – urednik rubrike Izza občinskih zidov, Barbara Repovš – urednica rubrik o turizmu, Peter Skapin – član.

Grafično oblikovanje naslovnice:

Benjamin Boben

Fotografija na naslovnici:

Natali Panič Nardin

Grafična priprava: Prograf, Vipava

Tisk: Grafika Soča, Nova Gorica

Naklada: 2100 izvodov

Vipavski glas brezplačno prejme vsako gospodinjstvo v Občini Vipava.

Kontakt: vipavski.glas@gmail.com

Vabimo na predstavitev knjige Katje Škerlj V moji koži, ki bo v sredo, 18. 1. 2023, ob 18.00 v prostorih podružnične OŠ na Gočah.

»Knjižnica na terenu« so poimenovali tokratni obisk, namenjen predstavitvi knjige V MOJI KOŽI in pogovoru z avtorico KATJO ŠKERLJ na Gočah. Katja Škerlj je v rani mladosti dobila opekline tretje stopnje, ki pokrivajo 39 odstotkov njenega telesa in so jo zaznamovale za vse življenje. Kljub temu pravi, da je življenje vredno živeti. Spoznala je, da lepota ni odsev v ogledalu, ampak prava lepota prihaja iz naše notranjosti. S svojo zgodbo mladim sporoča, kako sprejemati svojo podobo, kako sprejeti sebe, kako ljubiti svoje telo.

Z avtorico se bo pogovarjala Anja Godnič.

Dogodek pripravlja Lavričeva knjižnica Ajdovščina v sodelovanju s KS Goče.

Vabljeni 21. januarja 2023 k sveti maši pri Mariji Snežni na Obeluncu nad Gočami

Ta dan goduje sv. Neža, ki je zavetnica čistosti, deklet, otrok ter zavetnica pastirjev in ovčarjev.

V cerkvi Marije Snežne je stranski oltar posvečen sv. Antonu opatu, ki goduje 17. januarja. Sv. Anton je zavetnik živinorejcev, svinskih pastirjev, rokavičarjev, mesarjev, gasilcev in pekov. Mladi pari so se zatekali k njemu kot posredniku pri izbiri zakonskega partnerja.

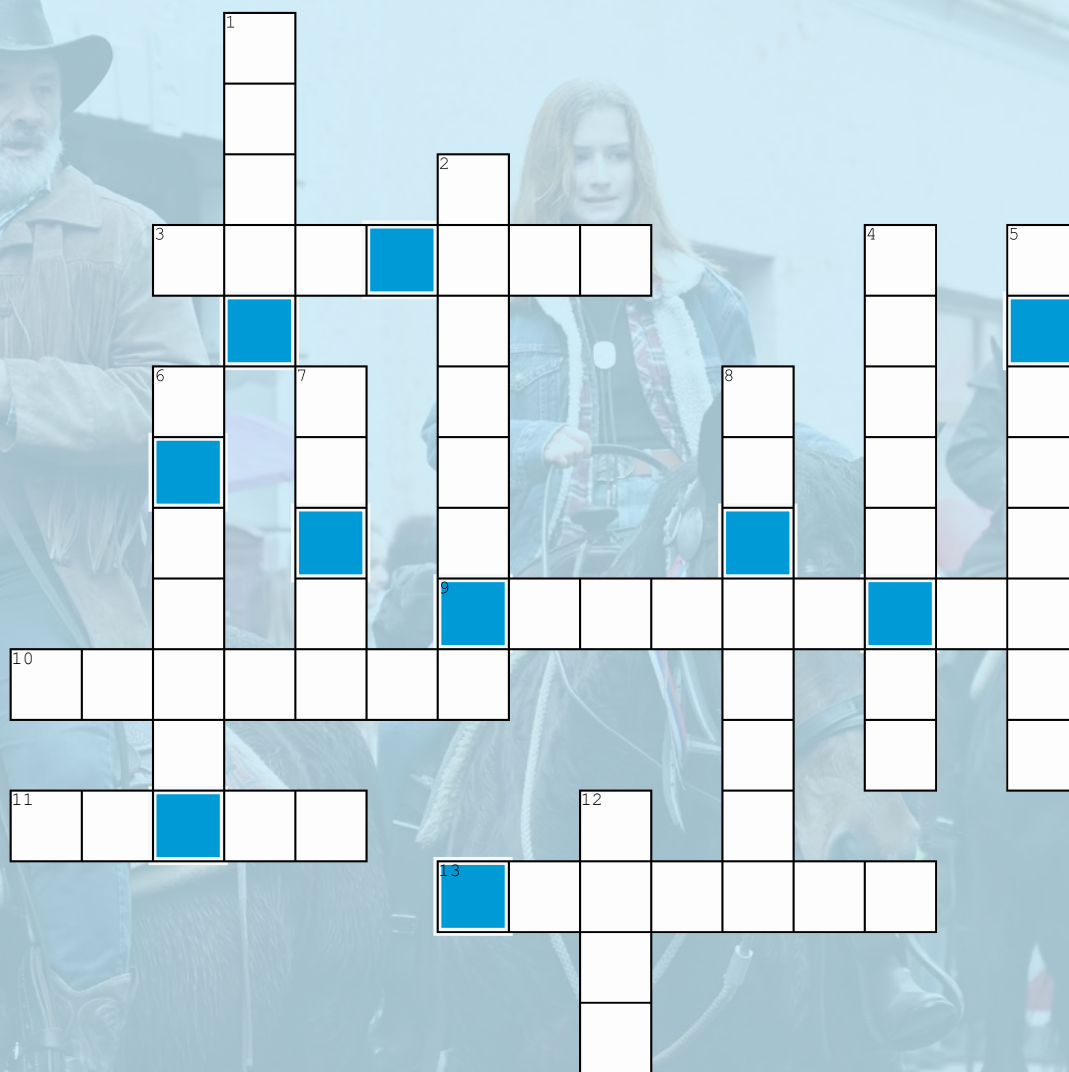
Vse to bomo pri Mariji Snežni združili v sv. Maši, pri kateri bo sodelovala vokalna skupina GRLICA iz Budanj.

Vabljeni.

KRIŽANKA | ZIMA

Pravijo, da je zima čas, ko si telo nabira moči. In moč si nabiramo tudi s hrano. V tokratni križanki odkrivamo gesla, povezana s tem, in tisto, kar se pogosto znajde na krožnikih v zimskem času. Vabimo vas, da odkrijete tudi nagradno geslo, ki ga dobite tako, da premečete črke v obarvanih kvadratih. Za nagrado podjetja Fama Vipava sodelujete tako, da do 10. februarja 2023 pošljete nagradno geslo na elektronski naslov vipavski.glas.krizanka@gmail.com. Veliko bistrh misli pri reševanju!

VODORAVNO

- 3 | Koščki svinjskega mesa, ki ostanejo pri topljenju slanine.
- 9 | Kožarice.
- 10 | Presušena trebušna slanina.
- 11 | Ajmoht.
- 13 | Mesni izdelki iz mesa in mastnine.

NAVPIČNO

- 1 | Hladna želatinasta predjed z začimbami in mesom.
- 2 | Ime za repo, ki se kisa na vinskih tropinah.
- 4 | Klobasa, polnjena s svinjsko krvjo in rižem ali kašo.
- 5 | Kar vložimo.
- 6 | Prostor, kjer kuhamo.
- 7 | Jed, pripravljena iz mletega mesa in riža, zavita v liste svežega ali kislega zelja.
- 8 | Gosta jed iz več vrst živil, zlasti iz zelenjave in testenin.
- 12 | Enolončnica iz zelja, fižola, krompirja, zabele, moke, česna in popra.